

**Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Wspólny plan wdrażania paktu o migracji i azylu:
perspektywa lokalna i regionalna**

(C/2024/7063)

Sprawozdawcy:	Antje GROTHEER (DE/PES), przewodnicząca parlamentu kraju związkowego Brema
Dokument źródłowy:	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wspólny plan wdrażania paktu o migracji i azylu” COM(2024) 251 final, SWD(2024) 251 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

1. Z zadowoleniem przyjmuje wspólny plan wdrażania, który stanowi pierwszy drogowskaz dla państw członkowskich na drodze do pełnego wdrożenia w terenie postanowień paktu o migracji i azylu. Podkreśla, że zgodnie z danymi zgromadzonymi przez Frontex⁽¹⁾ obecna tendencja spadającej liczby przypadków nielegalnego przekroczenia granicy zewnętrznej UE stanowi okazję do osiągnięcia równowagi między przyznaniem państwom członkowskim potrzebnej elastyczności a niezbędną spójnością całego systemu.
2. Aprobuje wysiłki na rzecz ustanowienia mechanizmów, które poprawiają i jeszcze bardziej wzmacniają skuteczne monitorowanie przez Komisję Europejską i inne podmioty – w szczególności Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA) i Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), a także krajowe instytucje praw człowieka.
3. Wyraża zadowolenie z wprowadzenia rocznego cyklu zarządzania migracją i z istnienia wzajemnych powiązań między dziesięcioma elementami składowymi będącymi podstawą planu. Wspiera to całościowe podejście do migracji, a jednocześnie uwzględnia nieprzewidywalne czynniki geopolityczne występujące poza granicami UE.
4. Wskazuje na potrzebę przyjęcia ukierunkowanej na przyszłość polityki migracyjnej, będącej w stanie reagować na obecne wyzwania społeczne i globalne. Wymaga to stworzenia bezpiecznych i legalnych dróg migracji, a także integracji osób legalnie przebywających w UE. Należy jednocześnie zniechęcać do nieregularności, skutecznie zarządzać osobami o nieuregulowanym statusie, które przybywają do granic UE, zwalczać przemyt migrantów i zapewniać ochronę osobom ubiegającym się o azyl. W tym kontekście KR wzywa do zapewnienia należytej pomocy regionom przygranicznym UE, które znajdują się pod stałą presją migracyjną – w tym poprzez skuteczne rozmieszczenie Fronteksu i wykorzystanie dostępnych narzędzi monitorowania migracji do niezbędnego ustalania priorytetów przy przyznawaniu takiej pomocy⁽²⁾.
5. Zaznacza, że wspólny europejski system azylowy ma przede wszystkim zapewnić przestrzeganie zasady non-refoulement i prawa do azylu zapisanego w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, aby zagwarantować ochronę każdej uprawnionej do tego osoby.

⁽¹⁾ Z danych Fronteksu (<https://www.frontex.europa.eu/media-centre/news/news-release/eu-external-borders-irregular-border-crossings-fall-nearly-40-this-year-ZXxDJD>) wynika, że liczba przypadków nielegalnego przekroczenia granicy Unii Europejskiej w pierwszych siedmiu miesiącach 2024 r. spadła o 36 % do 113 400.

⁽²⁾ Mapa migracyjna Fronteksu (<https://www.frontex.europa.eu/what-we-do/monitoring-and-risk-analysis/migratory-map/>) jest cennym narzędziem monitorowania migracji i analizy ryzyka, przedstawiającym obecną sytuację migracyjną w Europie i uzupełnianym comiesięcznymi aktualizacjami statystyk dotyczących nielegalnego przekraczania granic. W związku z tym należy tę mapę w pełni wykorzystywać.

6. Zwraca uwagę na znaczenie skutecznego i wydajnego wielopoziomowego zarządzania planem, a następnie na kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych we wdrażaniu wszystkich jego dziesięciu elementów składowych.
7. Wzywa do prawnego uznania szczególnej sytuacji regionów przygranicznych w polityce UE dotyczącej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, biorąc pod uwagę szczególny wpływ przepływów migracyjnych na te regiony. Takiemu uznaniu powinna towarzyszyć specjalna procedura informowania i konsultacji w sprawie środków, które należy podjąć w dziedzinie migracji, w szczególności w kontekście paktu o migracji i azylu, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych potrzeb tych regionów w odpowiednich instrumentach finansowych i politykach.
8. Podkreśla pilną potrzebę ułatwienia władzom lokalnym i regionalnym bezpośredniego dostępu do funduszy związanych z integracją i włączeniem migrantów oraz potrzebę uwzględnienia tego w śródkresowej ocenie Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (FAMI) na lata 2021–2027, która ma zostać przeprowadzona do grudnia 2024 r.
9. Zaznacza w kontekście międzynarodowego wymiaru migracji, że współpraca lub partnerstwa z państwami trzecimi (państwami pochodzenia lub tranzytu) w kontekście skutecznego i humanitarnego zarządzania nieuregulowaną migracją muszą być przejrzyste, rozliczalne i zakorzenione w poszanowaniu praw człowieka i zasad demokratycznych oraz brać pod uwagę względy geopolityczne, a także wpływ unijnych polityk – zarówno w UE, jak i poza nią. Ponadto tego rodzaju partnerstwa powinny priorytetowo traktować zrównoważone, długoterminowe rozwiązania i względy, które przynoszą korzyść wszystkim, w ramach silniejszych stosunków dyplomatycznych niż obecne, przy jednoczesnym unikaniu podejścia transakcyjnego i powstrzymaniu się od aprobowania antydemokratycznych ruchów lub polityk w krajach pochodzenia lub tranzytu.
10. Odnosi się krytycznie do eksternalizacji procedur azylowych z kilku powodów, w tym z uwagi na koszt, skuteczność i poszanowanie praw człowieka. Przyjmuje do wiadomości podejście „Drużyna Europy” i czeka na wymierne skutki jego wdrożenia. KR wyraża również uznanie dla inicjatyw mających na celu budowanie solidnych systemów ochrony w państwach trzecich. Podkreśla jednak, że w partnerstwa z państwami trzecimi zawiązywane w celu stworzenia bezpiecznych dróg migracji i zniechęcania do migracji nieuregulowanej muszą być zaangażowane nie tylko państwa członkowskie, ale również władze lokalne i regionalne, a to z uwagi na znaczenie zdecentralizowanej współpracy w dziedzinie migracji.

WIODĄCA ROLA WŁADZ LOKALNYCH I REGIONALNYCH W ZARZĄDZANIU MIGRACJĄ

11. Podkreśla, że sprawą najwyższej wagi jest wybór i wyznaczenie miejsc na potrzeby kontroli przesiewowych i procedur granicznych, w tym powrotowych. Musi się to odbywać w ścisłej konsultacji i porozumieniu z władzami lokalnymi i regionalnymi.
12. Zaznacza, że od samego początku trzeba uwzględnić infrastrukturę umożliwiającą planowany rozwój usług w zakresie informacji, doradztwa prawnego i opieki zdrowotnej, a wszelkie decyzje w tym zakresie należy koordynować i uzgadniać z władzami lokalnymi i regionalnymi.
13. Zwraca uwagę na to, że ważne jest uwzględnienie wiedzy zdobytej na poziomie lokalnym i regionalnym przy świadczeniu tych usług, aby nie postrzegano ich jako „ciała obcych” i nie odrzucano tego rodzaju wsparcia.
14. Wzywa z całą mocą do włączenia w proces konsultacji lokalnej ludności w regionach, w których odbywają się kontrole przesiewowe i procedury graniczne – w tym powrotowe. W tym celu należy dostarczyć odpowiednio wcześniej przejrzystych informacji i umożliwić tej ludności wyrażenie opinii.
15. Odnotowuje, że z doświadczeń niektórych europejskich krajów wynika, iż modele, w których organy państwowe dostarczają podstawowych informacji, a niezależne od nich organy świadczą usługi w zakresie doradztwa i reprezentacji prawnej, mogą być skuteczne.
16. Podkreśla, że dla władz lokalnych i regionalnych bardzo ważne jest, aby wszystkie osoby ubiegające się o azyl były dobrze poinformowane o swoich obowiązkach i prawach oraz miały dostęp do doradztwa i porad, aby uniknąć nieporozumień z władzami i ludnością.
17. Uważa, że szybkość procedur azylowych ma zasadnicze znaczenie. To pozwoli uniknąć długich okresów przebywania w niepewnych i niestabilnych warunkach mogących powodować trudności nie tylko w zakwaterowaniu, ale także we wspólnym zamieszkiwaniu w regionach i miastach.

18. Zaznacza, że również w sytuacjach kryzysowych należy konsultować się z władzami lokalnymi i regionalnymi odnośnie do wyznaczonych miejsc rejestracji i wszelkich dalszych środków.

Wspólny system informacji o migracji i azylu: Eurodac

19. Co do zasady z zadowoleniem przyjmuje system Eurodac, ale apeluje ponownie o zapewnienie pełnej zgodności z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych. Podkreśla znaczenie przejrzystości i minimalizacji danych, tak aby dane osobowe były gromadzone tylko w razie konieczności oraz aby solidne zabezpieczenia chroniły prywatność i prawa osób fizycznych.

20. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne muszą mieć odpowiednie środki finansowe, aby sprostać wyzwaniu, jakim jest zarządzanie migracjami, i podkreśla, że skuteczna i wydajna współpraca między administracjami w tym samym kraju ma w tym względzie zasadnicze znaczenie. Konieczne jest, aby rządy krajowe, które wraz z Unią Europejską mają największe kompetencje w dziedzinie migracji i azylu, wspierały swoje regiony i władze lokalne za pomocą odpowiednich zasobów i infrastruktury w zakresie zarządzania przepływami migracyjnymi.

21. Podkreśla znaczenie interoperacyjności i wyraża zaniepokojenie gotowością państw członkowskich do pełnego wdrożenia przepisów Eurodac zważywszy, że akt w sprawie Interoperacyjnej Europy – który ma wzmocnić transgraniczną interoperacyjność i współpracę w sektorze publicznym w całej UE – wszedł w życie dopiero niedawno (12 lipca 2024 r.).

22. Zwraca uwagę na potrzebę monitorowania interoperacyjności na wszystkich poziomach – od lokalnego po europejski – i podkreśla znaczenie łączności w obrębie całej UE. Wzywa ponadto do pełnej jasności co do tego, które funkcje Eurodac będą miały priorytet przy wdrażaniu paktu w okresie przejściowym.

23. Dostrzega zamiar zapobiegania zaginięciu dzieci za pomocą nowych przepisów, takich jak pobieranie od nich odcisków palców od 6 roku życia. Ponownie jednak daje wyraz zaniepokojeniu w związku z przyjęciem niskiego progu wiekowego na potrzeby gromadzenia danych biometrycznych w ramach Eurodac oraz zaznacza, że „we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, zarówno podejmowanych przez władze publiczne, jak i instytucje prywatne, należy przede wszystkim uwzględnić najlepszy interes dziecka”^(?).

Nowy system zarządzania przepływami migracyjnymi na granicach zewnętrznych UE

24. Podkreśla, że należy unikać powielania działań w ramach kontroli przesiewowej, by zwiększyć jej skuteczność. Odnotowuje zarazem, że przed kontrolą przesiewową stoją pewne zadania nieodłącznie związane między innymi z jej potrójnym celem (zagwarantowanie bezpieczeństwa i rozpoznanie osób wymagających szczególnego traktowania, a także oczywiście bezzasadnych wniosków o azyl). Podkreśla w tym kontekście znaczenie zapewnienia solidnych środków odwoławczych na wszystkich etapach i potrzebę skutecznego monitorowania z myślą o ochronie praw podstawowych.

25. Potępia instrumentalizację migracji przez państwa trzecie, ukierunkowaną na granice zewnętrzne UE, jako sposób wywierania presji politycznej, podsycania polaryzacji i destabilizacji poszczególnych państw członkowskich i całej strefy Schengen. Ponownie wyraża jednak zaniepokojenie koncepcją instrumentalizacji w kodeksie granicznym Schengen. Twierdzi, że państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne środki, by zapewnić skuteczną ochronę przed zawracaniem, w tym prawo do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz odpowiednie zabezpieczenia dotyczące postępowania z osobami wymagającymi szczególnego traktowania.

26. Zwraca się do Komisji Europejskiej o szybką ocenę wszystkich istniejących kontroli na granicach wewnętrznych przy utrzymaniu dialogu z państwami członkowskimi i o wydanie opinii na temat konieczności i proporcjonalności obecnych kontroli, zgodnie z kodeksem granicznym Schengen.

27. Podkreśla kluczową rolę EUAA i z niecierpliwością czeka na zaktualizowanie przez Agencję zestawu narzędzi dotyczących kontroli przesiewowych i podatności na zagrożenia. Powinno to pomóc w lepszym rozpoznaniu konkretnych podatności na zagrożenia na wczesnym etapie. Sugeruje, że jeśli nie da się jasno ustalić podatności na zagrożenia, należy przekazać dane osoby wyspecjalizowanym instytucjom.

^(?) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (art. 24 ust. 2).

Nowe podejście do przyjmowania

28. Zwraca uwagę na nierozzerwalny związek między przyjmowaniem migrantów a odpowiednimi zdolnościami państw członkowskich w zakresie przyjmowania, przy czym definicja tych ostatnich leży w gestii Komisji Europejskiej. Podkreśla, że wszelkie statystyczne obliczenia dotyczące tego rodzaju zdolności powinny uwzględniać nie tylko średnie dane krajowe, ale także realia poszczególnych stref geograficznych, w których ma miejsce większość przyjazdów.

29. Zaznacza w kontekście relokacji, że należy dopilnować, by władze lokalne i regionalne odpowiedzialne za proponowane miejsce relokacji były odpowiednio informowane na wczesnym etapie i by konsultowano się z nimi.

30. Akcentuje, że „państwa członkowskie powinny jednak w każdych okolicznościach zapewniać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dostęp do opieki zdrowotnej oraz poziom życia zgodny z prawem Unii, w tym z Kartą, oraz z innymi zobowiązaniami międzynarodowymi, w tym z Konwencją ONZ z 1989 r. o prawach dziecka. Państwa członkowskie powinny w szczególności pokrywać koszty utrzymania oraz zaspokajać podstawowe potrzeby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową [...]”⁽⁴⁾, niezależnie od ich materialnych zdolności w zakresie przyjmowania. Zasadnicze znaczenie ma pełne wzmocnienie pozycji władz lokalnych i regionalnych w zakresie świadczenia odpowiednich usług publicznych w tym kierunku przy jednoczesnym utrzymaniu standardów takich usług dla wszystkich mieszkańców ich społeczności.

Sprawiedliwe, skuteczne i spójne procedury azylowe

31. Z zadowoleniem przyjmuje zharmonizowanie kalendarium procedury azylowej i odnotowuje planowany przez Komisję przegląd koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

32. Podkreśla, że należy unikać przetrzymywania do celów przeprowadzenia procedur azylowych dla uchodźców, zwłaszcza rodzin, dzieci i osób podatnych na zagrożenia. Zwraca uwagę na to, że takie ograniczenia związane z procedurami określenia statusu uchodźcy powinny respektować międzynarodowe standardy praw człowieka. Mając to na uwadze oczekuje na wytyczne EUAA dotyczące skutecznych alternatyw dla detencji.

33. Zwraca się do Komisji Europejskiej, by w pełni wypełniła swoją rolę i przeprowadziła niezbędne monitorowanie – z udziałem EUAA zgodnie z jej mandatem – by zapewnić sprawiedliwe i jednolite stosowanie procedur azylowych przez wszystkie państwa członkowskie.

Skuteczne i sprawiedliwe procedury powrotu

34. Zgadza się, że ważne jest wzmocnienie zachęt do dobrowolnego powrotu, przy zapewnieniu, że będzie on realizowany w bezpiecznych i godnych warunkach, i spójne wspieranie reintegracji. Twierdzi, że wszelkie środki tego rodzaju wymagają całościowego podejścia zarówno do polityki migracyjnej, jak i do polityki rozwoju. Pozwoli to promować wartości demokratyczne, w szczególności ochronę praw człowieka, oraz zapewni krajom pochodzenia zachętę do trwałego wzrostu gospodarczego, by skłaniać je do readmisji ich obywateli. Należy przy tym mieć na względzie osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju.

35. Odnotowuje, że tworzenie legalnych ścieżek migracji we współpracy z państwami trzecimi może być wzajemnie korzystne, gdyż pozwoli zaradzić niedoborom siły roboczej w UE, jak również stałemu brakowi możliwości zatrudnienia w krajach pochodzenia migrantów.

36. Zdecydowanie podkreśla, że chociaż należy zachęcać państwa członkowskie do ustanowienia nowoczesnego i skutecznego informatycznego systemu zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów, to powinien on zawsze podlegać nadzorowi człowieka.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

Sprawiedliwy i skuteczny system – wprowadzenie nowych przepisów dotyczących odpowiedzialności

37. Odnotowuje wprowadzenie środków mających rozwiązać problem „turystyki azylowej”, ale wciąż odnosi się krytycznie do utrzymania kryterium pierwszego wjazdu w odniesieniu do wniosków o azyl, ponieważ nadal wywiera to nieproporcjonalną presję na te państwa członkowskie i regiony usytuowane na zewnętrznych granicach UE, które nie są pożądanym miejscem docelowym dla zdecydowanej większości osób wjeżdżających na terytorium Unii. Jednocześnie, przy wdrażaniu dodatkowych środków mających powstrzymać wtórne przemieszczanie się należy uwzględnić opinie zainteresowanych władz lokalnych i regionalnych.

38. Przestrzega przed obarczaniem państwa członkowskiego wjazdu odpowiedzialnością za osoby sprowadzone na ląd w wyniku operacji poszukiwawczo-ratowniczych. Podkreśla potrzebę sprawiedliwego i uczciwego mechanizmu podziału odpowiedzialności we wszystkich państwach członkowskich, aby zagwarantować, że żaden kraj nie poniesie nieproporcjonalnego obciążenia oraz że przestrzegane są zasady humanitarne. Skuteczność operacji poszukiwawczo-ratowniczych powinna być priorytetem z myślą o zapewnieniu bezpiecznego sprowadzenia na ląd i ochrony wszystkich uratowanych osób.

39. Przypomina, że zgodnie z zasadą non-refoulement i prawem do azylu należy w pełni ocenić potencjalne potrzeby w zakresie ochrony, a także zagwarantować skuteczną ochronę. W związku z tym nie powinno być możliwe odrzucenie wniosku o udzielenie azylu bez rozpatrzenia istoty tego wniosku.

Urzeczywistnienie solidarności

40. Co do zasady z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie stałego i prawnie wiążącego mechanizmu solidarności. Wyraża jednak zaniepokojenie, że elastyczność tego mechanizmu, która umożliwia solidarność finansową lub zaferowanie środków alternatywnych (wsparcie personelu lub wsparcie rzeczowe), może powodować konsekwencje dla państw członkowskich położonych na granicach zewnętrznych UE, które są pod stałą presją migracyjną. W związku z tym apeluje o równowagę między wspomnianymi środkami a relokacjami w trosce o to, by żadne państwo członkowskie UE nie mogło systematycznie odmawiać przyjmowania migrantów. Zwraca uwagę na kluczową rolę EUAA w pomaganiu państwom członkowskim reagować na sytuacje szczególnej presji w terenie.

41. Podkreśla, że państwa członkowskie powinny dokonać przeglądu swoich procedur wewnętrznych, by ustanowić jasne procesy i sposób działania w pełnej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, a także zapewnić sprawiedliwe rozmieszczenie migrantów i osób ubiegających się o azyl w obrębie własnych granic, zgodnie z odpowiednimi zdolnościami państw członkowskich określonymi przez Komisję Europejską na podstawie obiektywnych kryteriów⁽⁹⁾.

Gotowość, planowanie kryzysowe i reagowanie kryzysowe

42. Z zadowoleniem przyjmuje międzysektorowe, obejmujące wszystkie zagrożenia i całe społeczeństwo podejście do gotowości oraz do planowania i reagowania kryzysowego. Jest jednak zaniepokojony, że pominięto przy tym rolę, jaką odgrywa skuteczne i wielopoziomowe zarządzanie.

43. Uważa, że władze lokalne i regionalne muszą być włączone w opracowywanie krajowych strategii, które zostały przewidziane w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją i które mają uwzględnić nowo wprowadzone obowiązki w zakresie planowania kryzysowego. Trzeba przy tym położyć większy nacisk na wymiar lokalny i regionalny, ponieważ strategie muszą być wdrażane na poziomie niższym niż krajowy.

⁽⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2024/2150 z dnia 5 sierpnia 2024 r. ustanawiająca zasady stosowania rozporządzenia (UE) 2024/1348 w odniesieniu do odpowiedniej zdolności państw członkowskich oraz maksymalnej liczby wniosków, które państwo członkowskie zobowiązane jest rozpatrzyć rocznie w ramach procedury granicznej (OJ L, 2024/2150, 9.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/2150/oj).

44. Wzywa do zaangażowania KR-u w sieć ds. planu gotowości i zarządzania kryzysowego, gdyż ważne jest uwzględnienie perspektywy lokalnej i regionalnej w sytuacjach migracyjnych.

Nowe zabezpieczenia dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób wymagających szczególnego traktowania oraz ściślejsze monitorowanie praw podstawowych

45. Z zadowoleniem przyjmuje środki przewidziane w ramach powyższego elementu składowego dla grup wymagających szczególnego traktowania, w tym małoletnich. Zaznacza, że prawo międzynarodowe wyklucza pozbawienie dzieci wolności ze względów administracyjnych.

46. Ponownie wyraża głębokie przekonanie, że w sytuacji kryzysowej państwo członkowskie powinno mieć możliwość przyznania natychmiastowego statusu ochrony dzieciom i osobom wymagającym szczególnego traktowania, a także innym grupom wymagającym natychmiastowej ochrony, o ile przewiduje to prawo krajowe.

47. Podziela pogląd, że dostęp do bezpłatnego doradztwa prawnego jest ważny. Podkreśla, że należy je prowadzić w języku, który jest zrozumiały dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową – co jest wymiernym wyzwaniem dla organów krajowych i znacznie niższego niż krajowy. Zaznacza, że ważne jest, by właściwe organy informowały o tej procedurze i od samego początku umożliwiały korzystanie z doradztwa prawnego i innych porad.

48. Wzywa do skupienia się na osobach wymagających szczególnego traktowania, zwłaszcza na ofiarach przemocy – takich jak ofiary handlu ludźmi, oraz podkreśla znaczenie właściwego identyfikowania i wspierania tych osób poprzez kompleksową opiekę ukierunkowaną na traumy, w tym pomoc psychologiczną, medyczną i prawną. Apeluje o przejrzystą i odpowiedzialną koordynację z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz o wielopodmiotowe podejście, z zapewnieniem aktywnego udziału ofiar w podejmowaniu decyzji dotyczących ich wsparcia i powrotu do zdrowia.

Przesiedlenia, włączenie społeczne i integracja

49. Z zadowoleniem przyjmuje proponowane środki na rzecz włączenia społecznego i integracji, które mają zapewnić migrującym dzieciom szybszy dostęp do edukacji, a dorosłym szybszy dostęp do rynku pracy, a także równy dostęp do opieki zdrowotnej. Podkreśla w tym kontekście znaczenie lokalnego podejścia do integracji oraz kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych. Zaznacza, że należy przyspieszyć procesy uznawania kwalifikacji akademickich, pomagające zatrzymać utalentowanych migrantów.

50. Wzywa do utworzenia nowych możliwości finansowania na rzecz integracji lokalnej, w tym w ramach istniejących funduszy UE, w celu wsparcia władz lokalnych i regionalnych oraz społeczności lokalnych w opracowywaniu i wdrażaniu zdecentralizowanych projektów dotyczących integracji na poziomie lokalnym. Źródłem ponownego zasilenia tych funduszy mogłyby być zwiększone dochody podlegające opodatkowaniu uzyskane dzięki udanej integracji.

51. Podkreśla potrzebę skupienia się na wzmocnieniu zasobów finansowych i ludzkich oraz ogólnego potencjału administracyjnego władz lokalnych i regionalnych, które przyjmują beneficjentów ochrony międzynarodowej w drodze ustaleń dotyczących przesiedleń lub przyjęć ze względów humanitarnych.

Bruksela, dnia 9 października 2024 r.

Vasco ALVES CORDEIRO
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów